

UZASADNIENIE

W dniu 19 stycznia 2017 r. około godz. 14.00 funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w G. A. B., M. P. i T. D. w trakcie wykonywania czynności służbowych udali się nad jezioro P. znajdujące się w rejonie miejscowości W., po lewej stronie trasy S-3 jadąc w kierunku Chlebowa. Po przybyciu na miejsce zauważyli J. M. znajdującego się na tafli lodu zamrożonego jeziora. Obok niego znajdowały się trzy przeręble, w których zastawione były tzw. wnyki szczupakowe. J. M., po wylegitymowaniu przez funkcjonariuszy przyznał, iż wnyki są jego własnością i to on umieścił je w przeręblach. W trakcie wykonywanych czynności funkcjonariusze zwinęli zastawione wnyki, zaś znajdujące się na ich kotwicach małe ryby, gatunku okoń oraz karaś, wypuszczono do wody. Następnie po dokonanych przeszukaniu plecaka J. M. zabezpieczono jeszcze 5 sztuk wnyków szczupakowych. J. M. oświadczył, że sam w domu wykonał te narzędzie do połowu ryb. Przyznał iż nie posiada karty wędkarskiej ani zezwolenia na połów ryb w akwenu wodnym jeziora P.. Ponieważ dopiero rozpoczął nielegalny połów, do chwili zatrzymania nie zdążył złapać żadnej ryby.

Funkcjonariusze dokonali zatrzymania J. M. zaś narzędzia połowowe zostały zabezpieczone. Następnie w wyniku przeprowadzonych oględzin ustalono, że tzw. wnyki szczupakowe składają się z drewnianych patyków z żyłką zakończoną metalowymi kotwicami. J. M. został zwolniony tego samego dnia, tj. 19.01.2017 r. o godz. 17.30.

Dowód:

1. zeznania A. B. – k. oraz 45v
2. wyjaśnienia J. M. – k. 10-11
3. protokół zatrzymania rzeczy –k. 3-5
4. protokół oględzin rzeczy – k. 8-9
5. notatka urzędowa – 1
6. protokół zatrzymania osoby wraz z kartą zatrzymania osoby – k. 2, 30

J. M. ma 26 lat, jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Posiada wykształcenie podstawowe. Pracuje jako pracownik fizyczny w firmie (...) z dochodem w wysokości 1500 zł. Nie posiada majątku. Nie leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

J. M. był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 28.06.2012 r. sygn. akt II K 665/11 za czyny z art. 288 § 1 kk i inne oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 23.06.2016 r. sygn. akt VI K 124/16 za czyn z art. 178a § 1 kk.

Dowód:

1. wyjaśnienia oskarżonego – k. 10
2. dane o osobie – k. 14
3. dane o karalności – k. 24-25

J. M. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Wskazał, że w dniu 19 stycznia 2017 r. około godz. 14.00 udał się nad jezioro P., następnie wyjął tzw. szczupakówki, które sam wykonał w domu i zarzucił je do otworów w lodzie. Na przynętę założył żywe ryby na kotwicę. Do chwili zatrzymania go przez Policję nie zdążył złapać żadnej ryby. Nie posiada karty wędkarskiej ani zezwolenia na połów ryb. (vide k. 11 akt)

W dniu 13 marca 2017 r. J. M. złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze. (vide k. 28 akt).

W dniu 21 marca 2017 r. J. M. wycofał wniosek o dobrowolne poddanie się karze. (vide k. 39).

Sąd zważył co następuje:

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego odnośnie popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Czyniąc ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł się na zeznaniach świadka A. B., wyjaśnieniach oskarżonego, a także protokole i karcie zatrzymania, notatce urzędowej, na danych o osobie i karalności oskarżonego.

Z zeznań funkcjonariusza A. B. wynika jednoznacznie, że oskarżony został zatrzymany podczas popełniania czynu zabronionego, tj. wykonując połów na jeziorze P. wykonanymi przez siebie tzw. wnykami szczupakowymi. Sam oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a na etapie postępowania przygotowawczego złożył stosowne wyjaśnienia.

Sąd uznał za wiarygodne zaliczone w poczet materiału dowodowego pozostałe dokumenty zgromadzone w sprawie ponieważ zostały sporządzone w formie przewidzianej prawem, a ich prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Tak więc zebrane w sprawie dowody są spójne ze sobą i jednoznaczne w swojej wymowie.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, iż J. M. w dniu 19 stycznia 2017r. około godz. 14:35 na akwenu wodnym usytuowanym na działce nr (...) w obrębie miejscowości S. gm. G., wbrew przepisom ustawy o rybactwie śródlądowym dokonał nielegalnego połowu ryb przy użyciu 8 sztuk tzw. „wnyk szczupakowych”, tj. drewnianych patyków z żyłką zakończoną metalowymi kotwicami w taki sposób, że wykraczają one poza obwód koła o średnicy 20 mm, czym działał na szkodę Skarbu Państwa.

Sąd błędnie w części wstępnej wyroku przy opisie czynu i przy kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu wskazał art. 27c ust. 1 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym i za taki czyn skazał oskarżonego. Tymczasem kwalifikacja ta dotyczy osób nie będących uprawnionymi do rybactwa, które poławiają rybackimi narzędziami lub urządzeniami połowowymi.

Zabezpieczone u oskarżonego wnyki szczupakowe nie były jednak narzędziem rybackim, wymienionymi w wykazie tych narzędzi znajdującym się w § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie połowu ryb oraz warunków chowu, hodowli i połowy innych organizmów żyjących w wodzie. Zatrzymane przez funkcjonariuszy w dniu 19 stycznia 2017 r. wnyki szczupakowe należało zakwalifikować jako narzędzia kaleczące określone w art. 8 ust. 1 pkt 8 ustawy o rybactwie śródlądowym. Dlatego też oskarżony dopuścił się czynu określonego w art. 27c ust. 1 pkt 4 ustawy o rybactwie śródlądowych, który penalizuje zachowanie sprawcy dokonującego połowu ryb narzędziami kaleczącymi.

W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające lub ograniczające winę oskarżonego. Nic nie wskazuje, że działał on w stanie zniesionej czy znacznie ograniczonej poczytalności. Jest on osobą pełnoletnią i jak sam przyznał, zdawał sobie sprawę z karalności popełnianego czynu.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd oparł się na dyrektywach opisanych w art. 53 kodeksu karnego i następnych.

Stopień społecznej szkodliwości czynu i stopień winy są większe niż średnie. Oskarżony dokonywał nielegalnego połowu, nie posiadając wymaganych zezwoleń, nadto czynu tego dopuścił się przy użyciu narzędzi kaleczących. Czyn ten był zaplanowany, w celu jego popełnienia oskarżony najpierw wykonał w domu narzędzia w postaci wnyk szczupakowych, a następnie udał się nad akwen wodny aby dokonać połowu. Na niekorzyść oskarżonego Sąd poczytał także jego dotychczasową karalność.

Na korzyść oskarżonego Sąd przyjął fakt, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Okoliczność ta nie może jednak skutkować istotnym zmniejszeniem kary albowiem oskarżony w istocie został złapany na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa.

W konsekwencji powyższego Sąd uznał, że adekwatną do okoliczności sprawy, do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia winy oskarżonego będzie kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł.

Na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył okres zatrzymania oskarżonego.

Sąd orzekł również wobec sprawcy obligatoryjny środek karny wynikający z art. 27c ust. 2 ustawy o rybactwie śródlądowych w postaci podania orzeczenia o skazaniu do publicznej wiadomości poprzez jego opublikowanie w Gazecie (...) na koszt skazanego.

Stosownie do dyspozycji art. 27c ust. 3 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowych Sąd orzekł przepadek 8 sztuk wnyk szczupakowych zabezpieczonych od oskarżonego.

Ponieważ oskarżony został skazany Sąd obciążył go kosztami postępowania uznając, że powinien on zwrócić Skarbowi Państwa wydatki poniesione na postępowanie w jego sprawie, oraz wymierzył stosowną, w ustawowo określonej wysokości opłatę.